

и си мѣ помогнали на таковъ голѣмъ грѣхъ? Всички тѣ, които сѫ са кланили на тѣло то, заповѣда сѫ сабиѣ да ги заколиѣтъ. Много хлади отъ тѣхъ погинаха. На народа пакъ рече: Страшниятъ грѣхъ стѣ направили; но пакъ отидвамъ на планинѣ тѣ, да видишъ, ще ли можж да оумолиѣ Бога, да ви прости. Казаѣши, и така на Бога са помоли: Боже! Народа е страшно сгрѣшилъ; но прости мѣ престъпваніе то! Или ако нещещи да мѣ простишъ, зачисти мѣ мено отъ книгъ тѣ на живи тѣ! Того Азъ отъ книгъ тѣ си ще зачистишъ, рече Богъ които противъ заповѣди тѣ Ми сгрѣши. Иди само, и отведи народа, дѣто съмъ ти рекалъ. Ще дѣде врѣма, Азъ того грѣха да накажи. Послѣ дади Богъ на Мѡусеѧ новы скрижали на закона, които онъ на цѣлый народъ тържествено показва, и сърдечно врѣчи, да са оуправляватъ строго, и да живѣтъ по тыла Божія заповѣди, заради благополѣчие то си.

„Послѣшай, Іерайлю, и снавди творити, да благо ти будѣтъ.“ Второзаконія Гл. 5. г.

По Божиѣ тѣ заповѣдѣ направи Мѡусей единъ дрѣвенъ ковчегъ сѫ злато богато оукрашенъ, въ които са съхранавали скрижали тѣ на закона, Маникъ тѣ, Аароновъ тѣ тоаѓъ, и (до скоро) Мѡусеевы тѣ книги. Той ковчегъ послѣ е стоялъ во великолѣпенъ оукрашенъ шаторъ. Понеже баше чрезъ заповѣдь Божиѣ извѣстенъ завѣтъ оустановленъ, за то того ковчега найменѣвахѫ Кувотъ Завѣта, а шатора Скинѧ Свидѣнїа. Та са раздѣлаваше на двѣ части, отъ които една тѣ е била много голѣма, и са именѣвали Сватата, а друга та, Сватата Сваткихъ. всичка та Скинѧ била скрѣжена съ голѣмъ оградъ. Като са сготви всичко то, принеси Ааронъ първъ тѣ жертви. Всички народъ отъ преголѣмъ радостъ не е знаелъ какво да прави, падна съ лице то си на земиѣ тѣ и благодари на Бога съ сърдечни молитви! Радостъ, страхопочитаніе, благодарность и благоговѣйство сѫ честивованія та, съ които винаги трѣба дѣлжимъ на Бога.